

Het Sliedrechts Dialect (720)

In de Prutsebuurt (1).

M'n opao, Jan de Jong, had 'n bakkerij in de Prutsebuurt. Die sting boven aan de Smidstoep, waer nou de modewinkel van Klein staot. D'n bakkerij zat in 't hange van de stoep. 't Winkeltjie was aan d'n dijk, naest de voorkaomer. Een etelaozie was t'r niet, dus zag 't 'r uit as 'n weunhuis. Toch wier d'r hêêl wà verkocht. Ze weunde bove de bakkerij. Een lêêg vertrek mè twêê raomde aan de kant van de stoep. Daer zat jie aareg gezellig, want je zag iederêên die in de stoep of op d'n dijk verbij kwam. Je kon ok iederêên die in de stoep weunde. De mense zeeje mekaor g'ndag en ze hielepe mekaor.

Ruzie met de smid

Naest de bakkerij in de stoep was de smeejerij van Van den Berg. Iets vedderop in de stoep weunde Tinus, een vrijgezelle man, saome mè z'n moeder. Hij waarekte op De Klop, was ontzettend staarek, maor 'n dôôdgoeie kèrel. Op een keer kreeg Tinus ruzie met de smid, omdat ie 'm geplaogd had. Tinus wier verschrikkelijk bôôs. Hij beerde met een paor grôôte schrêêuwe de smeejerij in, pakte 't aombeeld op, liep 'r mee naer buitene en zette 't midde in de stoep neer. De smid is de rest van d'n dag bezig gewist om z'n aombeeld weer naer binnene en op z'n plek te krijge.

Dieve?

Naest de smeejerij sting weer een huisie, dat was ok wà m'n opao. Daer hebbe in d'n eerste wereldoorlog nog vluchtlinge uit België in geweund, maor dat was voor mijn tijd. Ik kan 't allêên as meelpakhuis van opao's. D'r stinge ok bezems, emmers, een drôôgrek en meer van dà spul. In de leste oorlogswinter van d'n twêêde wereldoorlog was 't meel schaers, maor overdag was 't pakhuis nie op slot, dat was veuls te lastig. Om 't toch 'n bietjie te bewaoke hà m'n vaoder d'r een alarm op geknutseld. Hij had d'n opwingbel van onzen voordeur gehaold en die op d'n deur van 't pakhuis gemonteerd, maor wel op zô'n manier dat ie otomaotisch afliep as ie nie wis dà je 'm af mos zette à je 't pakhuis ingong. Op een ochend, om 'n uur of tien, rinkelde inêêns d'n bel. Een kebaol van jewelste in die stille stoep. Wij naer buitene. Daer zagge me buuvrouw Leentjie met een vuurrôôd hôôd in de deur van 't pakhuis staon. Ze had effe 'n bezem wille lêêne. Wà schaomde dat mens d'r aage!

Hongerige aerepeleters

Aan d'n overkant van de stoep stinge twêê ouwe huisies. Aallebaai met een bord d'r op 'Onbewoonbaar Verklaarde Woning'. In 't êêne hà Dirrek Boer van de Stesjonsweg een groentewinkeltjie. Achter in de bedstee had ie z'n aerepel opgeslaoge, want die wazze op de bon. 't Aandere huisie wier as schuurtie gebruikt deur een gezin dà wà vedderop weunde. Die hadde 'n zeun Kors, een jonge van zô'n jaer of zeuventien. Ik zee aal êêder, dat 'r waainig te ete was in 't leste jaer van d'n oorlog. Nou zat 'r mor een êênstêêns muurtie tusse die twêê huisies. Kors was in de groei en had aaltijd honger. Hij is toe, achter in heulies schuurtie, nè zôôlang aan 't peutere gewist tot ie d'r een paor stêêne uitgevrikt had. 't Gat was lêêg bij de grond en kwam percies uit in de bedstee van d'n buurman, waer de aerepel lagge. Af en toe nam Kors d'r een maeltjie uit. Hij zee dan tege z'n moeder dat ie ze gekrege had en ze atte

d'r lekker van. 't Gong een hêêlen tijd goed. Tòdà de voorraed van Dirreke opraokte. Toe zag tie 't gat in de muur. Al gaauw kwam 't uit dà Kors d'n bôôsoener was. Kort daernae wiere me bevrijd. Iederêên was toe in zô 'n fêêststemming dà Kors d'r met 'n flink standjie vanaf gekomme is.

Piet Pols

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôôme van de families Brêêdveld, Van Aspere en Vlot. De leste uitgaoves zijn te kôôp bij d'n Copy Cellar van Bas Kurreperaol, de Slierechse boekwinkels, de meseums en op maandag- en woensdagmiddag in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243).